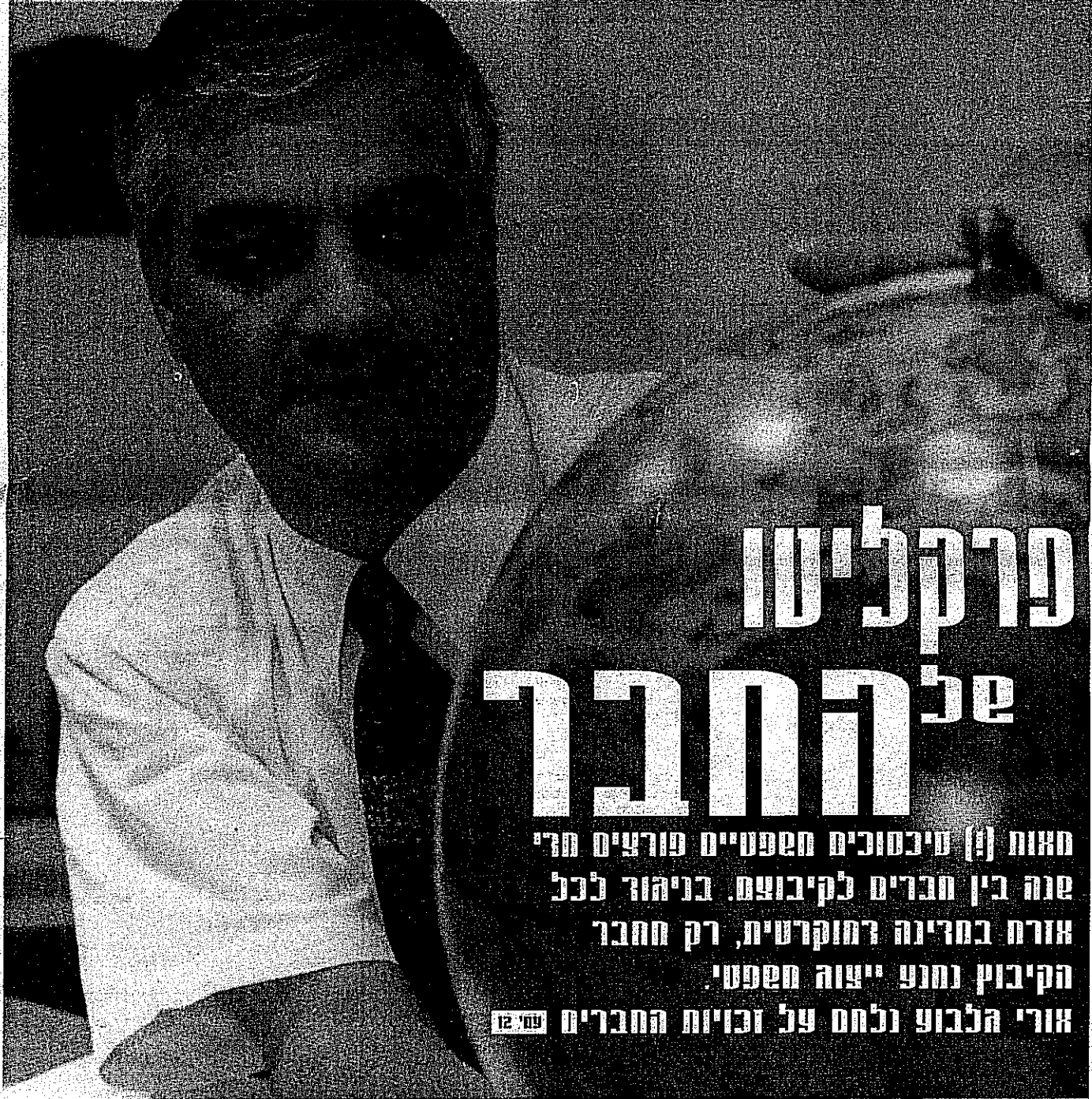

שבועון התנועה הקיבוצית

הקיבוץ

גיליון מס' 32 (711) • יום ה' כ"ג באב תש"ס • 24.8.2000

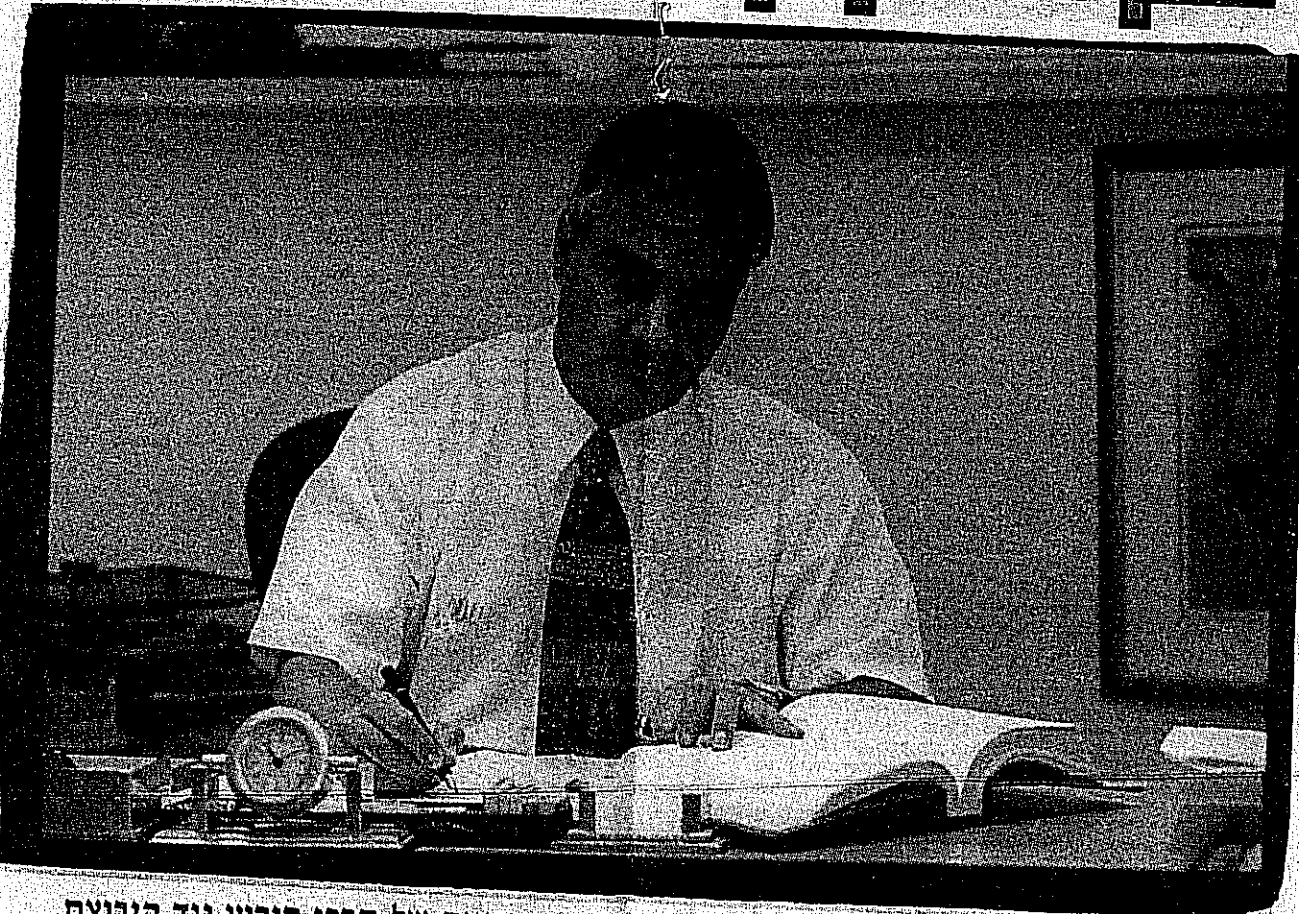

פרקליטו של החבר

מאות (1) סיכסוכים חשפתיים פורצים מדי שנה בין חברים לקיבוצים. בניהור לכל אורח במדינה דחוקרטיית, רק חחבר הקיבוץ נחנע ייצוה חשפטי. אורי הלבוע נלחם על זכויות החברים

חצ"ב השקעות בע"מ - משקיעים במפעלים קיבוציים
www.hatzavinvestment.co.il

אין מען של התלבט מפי זבדה אקדית לפעמים

אורי גלבע, עורך-דין, מטפל בעשרות סיכסוכים משפטיים של חברי קיבוץ נגד קיבוצים. הקיבוצניקים שזכויותיהם בבית נפגעו, יוצאים למערכה משפטית

שכמוסד הבוררות של ח מדי שנה מספלים בכ"ס 100 רונן "יש לנו עשרות מכ רים שהתעמתו עם קי

מצבים שבתחילה חשבתי שחלקו צודק, כי לא חיוונו ער לכל העובדות, וכששמעתי את הקיבוץ חשבתי אחרת. במקרה כזה אני לוחץ על חלקו להגיע למשרה". אבל ככלל, עלינו נסונו של עורך-דין גלבע, "יש חרבה יותר

ולא לצאת עם הסיכסוך החוצה". אחת האפשרויות שמציע אורי גלבע כדי להשאר את מתרון הסיכסוך בתוך הקיבוץ, היא להקים מעין בית-דין ושימועה כהוגנים.

אורי גלבוני, ויחשמו בן 43, הפך בתקופה האחרונה למקודע עליה לרגל חברי קיבוץ. אמנם הקיבוצניקים מגי עינם אל משדור בלא חרות יתרה, ובידיעה שזוהו המוצא האחרון מהסדר אילו נקלעה אך רובם ככולם וציאים משם בתחושת הקלה. אורי גלבוני אינו דומא מומחה, ואינו גורד או יונק מחסונו המוכר (למרות שישנם כאלה החושבים שהוא כל אלה גם יחד), אלא עורך דין המתמחה בייצוג ומתן ייעוץ משפטי לחברים, שהקיבוץ פגע בזכויותיהם (או שלמחות סבורים כן). בארבע השנים האחרונות סימל עורך גלבוני במאה (100) סיכסוכים משפטיים של חברי קיבוץ נגד קיבוצים, חרם המניות ונדר וחולק.

לא אוהב להפסיד

אורי גלבוני, בעבר קפטן נבחרת ישראל בברידג' ונהג מדיניות חובב, משלב בעבודתו את שני היסודות הספורטיביים הללו. מצד אחד שיקול-דעת, ובנוהג, ניתוח מצבים וסבלנות, ומצד שני אנרגיה מתפרצת. בכל מקרה, בתחומים הספורטיביים כמו במשפטיים, הוא לא אוהב להפסיד. "הי כולות הני חקקות שלי באות לדי ביטוי בעיקר בהופעה בבתי משפט ובקיום משאומתן. העובדה שאין בי מחו להופיע בבתי משפט מחזקת אותי בניהול משאומתן". אלא שכמו מוסמים לאמנות. הלחימה של המורה הרוחני, אורי גלבוני מדוע לבחור, אך לא משתמש בו, מסתבר שהטקסיד קח תו משתלמת. עד היום לא הפסיד גלבוני אפילו פעם אחת בסיכסוך מול קיבוץ. "ברוב התיקים הצלחתי להגיע לסיכומים ומשרות ללא בית משפט. זה הקו שאני נוטס להתאמץ ולהגיע כדי למצוא את הדרך לפשרה. לבית המשפט צורך להגיע רק אם אין ברירה. אבל אם נאלץ להגיע לבית משפט, נעשה את זה הכי טוב שאפשר".

עורך דין גלבוני מוחה ביקורת חריפה על עורכי הדין שמייצגים את הקיבוצים. למעט משרד אחד, זה של כח"מ מיכאל מקובץ יורה, טוען גלבוני כי עורכי דין רבים גורם מים לקיבוצים הליכוד מותרים ולא מניעים לתוצאות טובות. "ברגע שנבחר משהו שלא מכיר את התחום הוא מסרב את ההחליטים, מייקר אותם, ובסוף עוד גורם נזק לקיבוץ". לדברי גלבוני, עורכי הדין נבונים משני הצדדים לא צריכים מגשר וזום יכולים למצוא בעצמם את הפתרונות המתאימים, לשביעות רצון הלקוחות. "שלמה כהן מכח"מ מיכאל, אשר מייצג בעיקר קיבוצים, ואנוכי, כבר סגרת בעבודה אחד מול חשני כ-40 תיקים בלי שהיה צורך להגיע לבית משפט. זה יותר זול, יותר מהיר ובודאי יותר יעיל לשינוי הצדדים". עורכי הדין טובים ויכולים לשכנע את שני הצדדים להגיע לפשרות ולא ללכת את הדרך הארוכה עד למסקנין בבית המשפט. שלמה כהן נתן לי פייטנים קשים מאוד, אבל הוגנים ומקצועיים. במשרות לא כולם מקבלים את הכל אבל כשכל צד מוותר קצת, שני הצדדים יוצאים מרווהים".

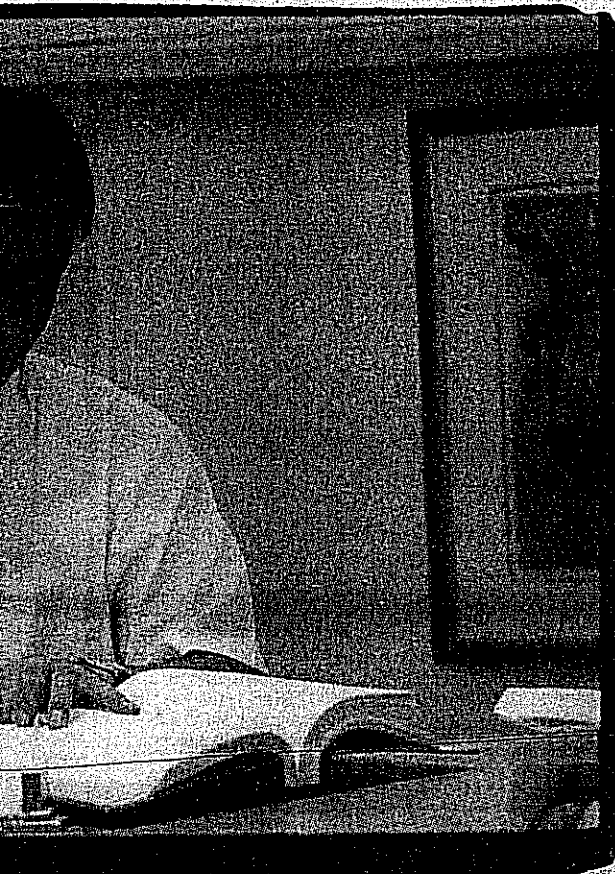
משרות לא מוגזות במתנסה של עורכי הדין? "בדרך כלל אני מייצג לקוחות לפי שעות. לאאורה, היא נטרס שלו צורך להיות למשך כמה שיותר את הסיכסוך. אבל אינו נוהג כך. אני מאמין שלטווח ארוך, מה שטוב ללקוח טוב גם לו בכל התהליך העבודה אני משתדל לחשוב בעניינים של הלקוח. המצאות מלמדת שבכל שאתה מסוים תיקים מהר יותר, כך מגיעים יותר תיקים חרישים. לשמור תי, אני מוצא שאיננו צורך לחפש עבודה. בהרתי בתחום הזה כי הוא מרתק אותי מבחינה מקצועית והוא קרוב אלי בגלל הרקע האישני שלי. אני מודה שאהבתי את התנועה הקיבוצית. לעצור אני פחות אוהב אותה היום".

מה כל כך מרתם בייצוג קיבוצניקים נגד קיבוצים? "אם הבחינה המשפטית יש טויות מעניינות, שמחנות אותך לכל עורך דין. תקונו הקיבוץ לא התקדם יחסית להתקדמות של מערכת המשפט הישראלית. קיים פער, האבחינה השיווקית לא עידנה את התקנונים, וגם המוסד דות, קרי התנועה והתורה, לא מתאימים את התקנונים לשיטת המשפט וחשיבה המודרניים. הפער הזה מרתק אותי".

תוצאות הרטניות

עוד תחום שמחבר את עורכי גלבוני לתנועה הקיבוצית הוא מלחמה על קרנות וערכים. "בקיבוץ יש מקרים רבים, רבים כדי, שבהם לא שומרים על זכויות המיעוט או זכויות היחיד. מין ותופעה כזו, שבאה לידי ביטוי בקידום מקורבים לקיפוח של היחיד, זה לא דמוקרטי. לקיבוצים יש כוח אדיר מול החבר. הרבה יותר מאשר לנומים האחרים במדינה מול האזרחים. ברגע שהקיבוץ מגזל את הכוח שלו מול החבר יש תוצאות הרטניות, והעורל צועק לשמיים". בכלל, תשובה לאור גלבוני המוערבת התברתית. הוא מתנדב לקווח לוקסיים וגם תורם לנומים שונים. "במונבים רבים הקיבוצים הם מיקרוקוסמוס של החברה בישראל. עם קניינים, עירייה, ממשדות ומצבים שניאים לפעמים ככלתי ניתנים לגישור". מרתקת אותו גם התופעה "החברה הקיבוצית, שחיתה אמורה להיות נושאת דגל של שוויוניות וערכים והומאניות ומתן דברים יפים, הולכת ומופסת את הרגל". על תשאלה מי מושט את הרגל, הרי יונת הימים או האנשים שונים להיות אותם, הוא מתקשה לענות. "אולי הדברים שלובים אחד בשני. בכל מקרה יו שאלה לסיצילוינים", הוא אומר.

"אני מעין עלי תפקידה אקד"

אתה רק מותר בעיות אישי ות, או גם מועל מתוך שלוחות לשינוי התקנון? "אני קודם כל מגן על הפרט מפני חברי אכזרית לפעמים, והבנה שמערכת היחסים בין האדם מן השורה לממסד הם לא כוחות". סוגיה בעייתית מן המדרגה הראשונה בעיני היא, שאין מי שישלם לפרט את ההגנה המשפטית שלו. הרי עליפי התקנון, הקיבוץ אמור לדאוג לכל צרכיו של החבר. אז מדוע לא הנהג משפטיות? הנהג שכוח אינה לעיתים חלק מהצרכים? אני משוכנע שאם חבר יתבע את קיבוץ בנושא זה ונגל איתו לבניצ, וקבל פסיקה מענייה נה".

אתה מכיר גושים שמממנים תביעה משפטית נגד עצמם? "קשה להשוות גופים או אירגונים לקיבוץ. מוסרית ופילוסופית, ברגע שהקיבוץ לקח מחבר את כל הכסוהו ופרנסתו, הוא חייב לממן לו את ההגנה המשפטית. אפשר כמובן להחליט על כל מיני סוגים, כמו אם חבר רוצה עורך דין ביעוד לרעות הקר בוי, הקיבוץ אמנם צריך לממן, אבל אם ערכאה יסיר טוית ותחליט שהחבר לא צודק מוצא יממן את התוצאות".

מתקציבו, אם הקיבוץ מאמין שהוא עדיף, אז אין לו מה לפקד. אם הוא לא מאמין שהוא עדיף, אז שוגיע למשך רה, בכל מקרה, הקיבוץ לא יזנח את שגורם עורל לפרט אם יעשה את זה. ברוב הקר בוצים שהגנתו איתם לחסד דום עמדתי על כך שהקיבוץ יממן חלק מהתוצאות המשפטי של החבר. זה נראה לי יותר מוסרי ויותר צודק".

החברים מהפשיים דם

על מי נסיונו של אורי גלבוני, האסיפה הכללית, שהייתה אמורה להיות התגשמות ותמצית הערכיו והמוקרטו, מפתח את הרגל, ויחד איתה והדמוקרטיה הקיבוצית בכלל. "אמנם אני אומר את זה על-פי הסטטיסטיקה הפרטית שלי, אבל היא מבוססת על עשרות מקרים בקיבוצים שונים. כמה פעמים חבר קיבל משפט צדק באסיפה? זה בטל בשישים. תוצאות החגיגה באסיפות, בחללטות שקשורות לפרט, מזכירות הצבעות גרוסיה הסובייטית או בסוריה. מהפטר טוקוליס אפשר ללמוד שדיוני הכנסת הם אומוים וחסית לאסיפות הקיבוץ. יש תחושה שהחברים מהפשיים דם רוצים אקשן. אולי בסוגיות עקרונות כמו: כן כבלים לא כבלים, או כן לינה משותפת לא לינה משותפת, הדיונים מגיעים לרמה יותר גבוהה. בכל הקשור לפרט, מדובר ברמת דיון של גלדיאטורים. אני כמובן מזמין את התנועה הקיבוצית להוכיח לי את הדין".

ואיך אתה מוריש מהממונים והמזכיריות? "יש הרבה מזכירים טובים. אבל יש גם כאלה שהם בירידת מחדל. מוכיח שמחפש את השירה ואת הכוח, יסילום את הבחינה ולא יוצא למתור אותן. תלחחתי להגיע לסיכומים גם עם מוכרים. כל שהמוכר יותר חזק באומנתו וכולי תו, הוא לא מוחל להיפטר עם עורכי הדין ולסגור עניינים. המחנות טובים בכלים מעורבי דין, מתקשים לקבל החל טוח, ומעדיפים הימנה שמינסית ולא הכרעה אישית. רוב הסיכוסים היה אפשר למצוא מתרון צודק בתוך הקיבוץ

אורי גלבוני, עורך דין, מטפל בעשרות סיכסוכים קיבוצניקים שזכויותיהם נביו

ולא לצאת עם הסיכסוך החוצה". אחת האפשרויות שמגיע אורי גלבוני כדי להשאיר את פתרון הסיכסוך בתוך הקיבוץ, הוא להקים מעין בית דין פנים קיבוץ של שלושה חברים נבחרים, שידעיים כחוגים, בעלי ידע, שכל ישר ויכולת לדבריו, ישנם גופים רבים שקיים בהם חרב שכוח ותם שומטים את עצמם עם אפשרות שונות לעוררו. "אחד מהם הוא העולם התהי הון", אומר גלבוני בצחוק, ומוסיף בראשונה "יש גם באגד, בלשכת עורכי הדין, ובחתיאות הישראלית לברידג', שהיית הני ארבע שנים הנשיא שלה, ועכשיו אני אוב בית הדין שלה. גם אם חנוף היה יפתור רק חלק מהסוכוסוכים, שבגלל החבר ובגלל הקיבוץ זה מותר". אורי גלבוני מטפל בתביעות של חברי קיבוץ מכל הארץ, מהגוששירם ועד יסבתו. יש לי גם כמה תיקים שמתחלים נגד אותו קיבוץ, אולם בדרך כלל מדובר בנושאים שונים". שמגיע אילו חברי החייצנות וראשיות הוא משתדל לקבל תמונה כללית, להבין מי הדמויות מה הסיטואציה, ומה הם שורשי הסיכסוך. "אחר כך אני חושב אמו דרך יותר מתאר מה למתרו. אני לא מאמין בדפוטים קבועים. ביותר מי 50% מהתיקים הצבולתי את הלקוח לפתור לבד את הסיכ סוף". אורי גלבוני אינו משרת את הלקוח בכל תנאי, בעיקר אם לעיות הלקוח לא צודק. "היי כולנה שכבר בישיבה הראשון נה אמרתי להם: מצטער, אין לכם בעיה, הקיבוץ צודק. חלק מהם מאוד בעטו וחלכו לעורר דין אחר. למחות בשני מקרים הם הלכו לבית משפט, והספ על הראש. חלק שמעו לעצתי ומתרו עם הקיבוץ את הסוגיה לבד. ישנם

